

знаете ли на какво мога да уподобя азъ тия твърдения. То е все едно, ако нѣкой човѣкъ събере около себе си 10,000 дрипави недоразвити дѣца и иска да ме убѣди, че тѣ сж гениални, че могатъ да свирятъ добрѣ. Не, тия дѣца не сж гениални и днесъ не могатъ да свирятъ. «Ама за въ бждеще ще излѣзе нѣщо много отъ тѣхъ». — Тѣзи дѣца днесъ не могатъ да свирятъ, за сега отъ тѣхъ не може да излѣзе нищо. А какво може да стане отъ тяхъ за въ бждеще, то е другъ въпросъ. Нека говоримъ на единъ разбранъ езикъ.

И тѣй, Духътъ е онова, което дава животъ. И слѣдъ всичко това съврѣменнитѣ хора наричатъ животъ този, който е пьлень съ болести, съ страдания съ какво ли не още. Не, да боледувашъ, да си боленъ, това не е животъ. Да губишъ, това не е животъ. Да си смахнатъ, това не е животъ. Да се съмнѣвашъ, това не е животъ. Да мразишъ, това не е животъ. Най-първо ние трѣбва да опрѣдѣлимъ, какво нѣщо е животътъ. Животътъ е опрѣдѣленъ строго математически. Онзи, който се интересува отъ живота, трѣбва да знае, че той е една строго опрѣдѣлена математическа величина. Истински животъ е онзи, който изтича отъ Духа. Има животъ, който не изтича отъ Духа.

Сега нѣма да се спирамъ върху онова обикновено понятие за живота, но казвамъ, че този животъ, който произтича отъ Духа, това е великото разумното начало въ свѣта, къмъ което всички хора се стремятъ. Човѣкъ трѣбва да бжде много разуменъ, за да разбере, какво нѣщо е животътъ на Духа. Той трѣбва да бжде не само разуменъ, но и много гениаленъ. Има хора съ неформени идеи, които едва се пробуждатъ отъ сънъ. Тѣ сж едва по на